

Kramérusow
Cis. král. Wlastenské Nowiny.

Roku 1793.

Str. 39.

W Sobotu

dne 28 Září.

Pátý roční běh.

S nerwýšším císařským královským Povoláním.

Francouzská perwnost Besnoa nemohla se tak dlouho brániti, jakož Francouzové myslili. Císařský král, polní Zbrogmistr Hrabě Blerse wynaložil wsecka možná prácy a své vměnj, jen aby tuto perwnost w krátkém čase sobě podmaniti, a svůj statečný lid zase k jiné prácy obrátiti mohl. Poněwadž obležení Francouzové widěli, že již pomocy nikterak k dafánj nemagj, dne 10 toho wyslali deputyrowané k našemu Generálowi, a o kapitulacy žádali, kteráž také toho dne w 11 hodin na noc přigata y pozdepsána byla. Gakž zbežná zpráwa prawj, bylo zde 4,000 branného lidu, kterýž do zajetj přissel. Dne 11 císařští osadili celé město, a geho král.

Wywýšsenost Arcykniže Barel dne 12 z Bryslu wygel, aby od měšťanů w Besnoa přisáhn wěrnosti přigal. Když tedy přicházj řad buď na perwnost Kambré neb Mobež, kterauž naši bogownjcy oblehnau.

Přiběh, kterýž se stal před perwností Dynkyrchem, hoden gest toho, abyhom wsecko něco obšširněgi wyspal, tak gakž nám zpráwy k rukam přissly. O tom se pisse

Z Bryslu 11 září. Když Francouzský Generál Sussart na naši armádu, genž nepřátel před Dynkyrchem pozorowala, wypadl, císař. král, Generálmajor Fabry byl smrtedlně raněn, a pak w fitnessu umřel. To se stalo dne 5ho toho. Poněwadž Francouzové toho

Q 9

dne

Dne nic vyjítí nemohli, dne 6 září zase přitáhli, a tuž stala se veliká bitwa, kteráž proto tím krvavější byla, poněvadž obě strany nevstupně a s velikou zúžlostí bogowaly. Hussaré vyrazil s 40ti tisíci vybraného lidu; naši sřednocení zástupové jako stateční rekové se bránili, a porazili několikrát nepřátely; však že vždy nepřátelům čerstvého a čerstvého lidu přibývalo, nemohouce více tak velikému počtu odolati, od Ronelsbruku, Bambeku a Mlesonu Blansse přes Hanskot a Yperu nazpět caufnauti musyli. Týmž časem y brannj Francouzové z Dynkyrchu wypadli, a gegich válečné lodj před Dynkyrchem pořad s velikým násylm zkusy do sřednocené armády střelily. Tato porážka byla hrozná a krvavá, nebo na obau stranách nescíslný počet lidu padlo, a zvláště Hanoweráni velmi mnoho lidu ztratili. Oba Angličtj Prynceové strže svou přítomnost nejvíce westčerému lidu srdce a zúžlosti dodali, nebo do prostřed bogugjeho wogsta wrazyli, a zároveň bogowali, strže což vběhli w to hrozně nebezpečnstwj, že ge Francouzové zastočili, a gíž málem zagatě pryč odwesti mohli. Než Angličané widauce své královské Prynce w takovém nebezpečnstwj, bez strachu a hrůzy do nepřátelského ohně přitekli, diwy činili své sřednatosti, a oba Prynce šťastně z nepřátelských rukau retowali.

Podle této zpráwy roznesly se wšefligaké rozprávky, a mezy gínými y ta, že Angličané od obleženj Dynkyrchu vpusťili, a Francouzům zase swobodný průchod učinili. Wšsem Francouzové

měli ten aumysl, než k swému nestěstj Angličanů přemocy a poraziti nemohli, strže což stalo se, že Francouzové nic dále nepúšili než do Poperyngu, a zde státi zůstali. Armáda, kteráž nepřátel pozoruge, postavila se v Yperu, a Angličané od Dynkyrchu nevstupili. Mezzy tím naši znamenali, že sotwa Francouzové tak se vpofoji, aby k novému autoku nehnali, protož widelo se gím wětššího počtu lidu na pomoc wzyti; tedy Prynce z Oranyen s 8,000 muži, a General Bulie s celau armádau, asy s 20 tisíci y hned na cestu se vydali.

Dne 9 září obrátili se nepřátelé k Yperu, a několik pum do města whozili, strže což zde onde dům pobořili, a dva lidi na vlicy zabili. Wšak brzo znamenali, že neprozřetedlně tak daleko se pustili, a tak w neywětšim nepořádku zase zpátkem vřikali. Zatím General Bulie táhl k té straně mezy Warmonstem a Bassem, wpadl Francouzům na bok, a šťastně ge na hlavu porazyl. Osm děl a přes 2,000 pobitého lidu nechali na bogistí, a byli přinuceni zase do swého starého leženj za Bassem nazpátek táhnauti.

3 Brnslu 12 září. Dne 10 toho Angličané od regimentu Starayho, Boredo a od gíných dostali lidu na pomoc, s kterýmž potom znouu v širnesu na Francouze wypadli, a velikau porážku mezy njmi učinili. Už býti, že tu 2,000 Francouzů zabynulo, mnozy do wody wstákali, a ze wšech stran nazpět odtistěni byli. 3 Wyportu ranpráwe chwily přicházý zpráva, že Anglické válečné lodj, w počtu 23, k Dynkyrchu připlauly. Můžeme tedy sobě

pomysli, že obležení této pevnosti zase svůj počátek vezme.

*) Některé gesté zprávy chtěli nám říci, že císařský Generál Bulie porážce, kteráž dne 9 toho mezi francouzi blíž Warmondu učinil, na cestě honě se za nimi s svým gyzdným lidem, asi 1,000 francouzů rozřekal, při čemž (prý) y Generál Suffart těžce poraněn byl. — Když Angličané na den 6 toho v Dynkyrchu své královské Prynce retowali, krom ostatního lidu také asi 8 Anglických oficyrů bylo zabito.

Dworští zpráva z Bidue 20 září. Wčera gažto rychlý posel od Prynce z Koburku přigel sem 17tilerý Kníže z Szwarcenberku, přinesa geho cys. král. Milosti tu potěšitedlnau zprávu, že se pevnost Besnoa dne 10 toho na kapitulaci císařským vzdala, podle kteréž wsecken branný lid do zajetí přichází, a což na pevnosti nalezeno gest, wsecko k císařské komoře přivtěleno bude.

Dnes zase přigel sem k geho císařské král. Milosti gažto rychlý posel od Prynce z Koburku vyslaný, Koburští prwnj Laytnant Licow, a přinesl potěšitedlnau zprávu, že dne 12 toho nepřátelé zase na hlavu poraženi byli. O čemž turo obšírnějši zpráva následuje.

Dne 12 toho ráno, tím časem, když již kapitulaci o vzdání pevnosti Besnoa zawřina byla, wšak francouzský branný lid své zbroje dosawad nesložil, francouzové na naše pravé y lewé křídlo wypadli. Na pravé křídlo v Willersu wyrazili s hti tisíce mužů a s 18 kusy; naši Rynští lehcý gezdowé gsauce v Solwoar na předních strážích,

s welikau zmužilostí a stálostí za celé dvě hodiny nepřátelskou střelbu z kusů wydrželi, až jim potom Generálmajor Hrabě Bellegard s třmi dywizími Císařových husarů, a s gednou dywizí Nassowských Kyrysniků na pomoc přispěl. Týmž časem y Obrstlaytnant Ostipšic byl wyslán do Solwoar, aby zde wsecko o tom příběhu náležitě wyzvěděl.

Obrstlaytnant wida, že francouzové náš lid daleko počtem přewyšsugi, y hned kázal, aby z pataliony granatýrů a 2 dywizy Nassowských Kyrysniků z ležení wytáhli, a nepřátelům na bok wpadli. Prvé wšak než přitáhla pěchota, Rytmistr Hrabě Rynský s šwadronau lehkých Rynských gezdowů wrazil mezi nepřátely, a hned na tom místě ho gich zabil, sám ale také malau kulku poraněn byl. Nato nepřátelé počali zpátkem causati, wsecken lid postavil se do karré nebo w čtyři rohy, gyzdný lid stál na obau křídlech, náramně pálili z kusů, a tak táhli k Dwelnesu.

Nynj tedy Generálmajor Hrabě Bellegard s třmi dywizími Císařových husarů, Obrst Kníže Lichtenssteyn s Rynským regimentem, a Nassowský Kyrysničky s francouzským regimentem Royal Allemand, kterýž v nás slauží, wprawo proti francouzům táhli, a až oni gaž karráci tak y z malé zbraně s welikým násylím střileli, předece náši do nich dorazyli. Y strhlo se takové potýkání, že přes 1,500 mužů bylo pobito, přes 2,000 zagato, a krom toho náši 12 kusů wybogowali.

Geden díl nepřátelské gyzdy, a geden díl pěchoty w neywětšim neporádku

řádku dali se na vtiskání, za nimiž se nášli až k Buffenu hnali, a zde gich postihše, wrazyli do nich, a pobili gich zase weliké množstwj, tak že ztrátu gegich toho dne neyméně na 4,000 mužů počítí můžeme, a protož neymenší díl meči nassemu vssel.

Polnj Zbrogmistr Grabě Hohenlohe a Generálmajor Grabě Kays nemohau dosti wynachwáliti zmužlosti nassí gizdy, kteráž se strze nepřátelskou střelbu nikterak odstrassiti nedala, a obzwláště tento lid od swých Komeniantů welmi dobře weden byl.

Generálmajor Grabě Bellegard, Obrst Kníže Lichtenssteyn, Obrstlaytnant Hochberk, a Rytmistr Grabě Rynstý od Rynstých lehkých gězdeů, Obrst Blaskowic, Majorowé Gomboš a Kefler od Cysarowých husarů, Obrst Buže a Obrstlaytnant Wawasar od Nassowských Kyrysničků, pak Obrst Mandel od regimentu Royal Allemand zwláštěni milostí geho cys. král. Milostí zastuhugi. Mimo to polnj Maršalek Prync z Boburku obzwláštěni chwálu dáwá Generáladjutantowi Obrstlaytnantowi Ostipssicowi, že strze swau prožtetedlnost a aučiniwost k tomuto šťastnému wítězstwj welice napomocen byl.

Zpráwy od Wurmiserské armády v Wapfenburšských stanců.

W Lauterburku komandyrugijcý Francouzský Generál, též kommissari národního shromáždění z Paříže dostali poručení, aby sgednocené nepřátelské wogsto z lesa řečeného wčelnjho (Wienwaldy) wyrískli a zabnali, ginať gestli že se to nestane, aby se před národní

shromáždění postavili. Podle toho tedy poručení dne 9 září na wsscky zwony ssturmowali, dne 10 řádně wogsto dohromady stáhli, a 11 ráno w 6 hodin Francouzové, 16,000 mužů sylžni, na Generála Jelachyče w praweném wčelnjm lese s welikým násyljm wyrazyli; wssak po tuhém potýkání s ztrátou 600 pobitého lidu a mnohých poraněných nazpátek zabnání byli, tak syce že se nášli až k stancům v Lauterburku za nimi hnali, a gim ani oddechnauti nedopustili. Tato porážka gest proto tím znamenitégš, poněwadž nášli, magice toliko 1 patalion od regimentu Thurn, 1 pat. od Mansfredyny, 200 Šwábštých granatyrů, 100 Šwábštých dragonů, a 3 šwadrony Wurmiserštých dobrowolných husarů, proti šestnácti tisícům Francouzů bogowali.

O tomto přiběhu z polnjho ležení v Berghenu na den 12 toho gestě dále takto píší: Poněwadž nepřátel tak weliký počet byl, malá částka nassého lidu počala srdce tratiti; než Generál Jelachyč byl sobě pořád přitomen, ač mu již nepřátelé kord z ruky odstřelili, a na dwau místech poranili, wssudy dělal pořádek, a k nowému autoku se hotorwil. Thurnský patalion, wedauce geg oficýři, táhl proti Francouzům, když neywjce střileli, a tuť nášli počali znorwu a na wssch stranách gako lwowé bogowati. Co se toto w zásecých dalo, Major Bogowic, poněwadž již nepřátelé blízko mostu byli, wyslal na rychlost šwadronu husarů strz wessley, aby y z té strany nepřátely potjrali; a tuť nastalo potýkání, při kterémž nášli z záseku Francouze zabnali, a toto přibor-